

Nieuwe directie Praktijkonderzoek Veehouderij

Op 1 april is Ir. G.N. Kok benoemd tot algemeen directeur van het Praktijkonderzoek Veehouderij. Dr.ir. L.A. den Hartog, die tot nu toe de reorganisatie leidde, is benoemd tot directeur Onderzoek en Kennisoverdracht. Deze benoemingen in de nieuwe organisatie zijn een verdere stap in de fusie van de instellingen voor Praktijkonderzoek voor rundvee, schapen en paarden, varkens en pluimvee.

Gerrit Kok (54) was sinds maart 1998 in dienst van Wageningen UR, waar hij als projectleider Facilitaire Dienst de reorganisatie van de ondersteunende diensten leidde. Kok begon zijn loopbaan bij de KNBTB en het Ministerie van LNV. Aansluitend werkte hij bij de ABTB. Hij was daarna secretaris van het Landbouwschap. Vanuit die functie was hij de eerste voorzitter van de DLV en nauw betrokken bij de verzelfstandiging van die dienst.

Leo den Hartog (44) is destijds benoemd tot verandermanager om de vorming van het Praktijkonderzoek Veehouderij voor te bereiden. Daarvoor was hij directeur van het Praktijkonderzoek voor de Varkenshouderij. Den Hartog is zijn loopbaan begonnen bij de Landbouwniversiteit Wageningen. Vervolgens is hij werkzaam geweest voor het Consulentenschap voor de Varkenshouderij in Arnhem en was hij aansluitend universitair hoofddocent bij de vakgroep Veevoeding van de Landbouwniversiteit.

In het volgende artikel geeft Gerrit Kok een toelichting op de keuzen die gemaakt zijn voor het Praktijkonderzoek en zijn visie op de toekomst.

Praktijkonderzoek in beweging

Twee termen zijn tegenwoordig sterk bepalend voor de toekomst: reorganisatie en verzelfstandiging. Bij verzelfstandiging gaat het primair om het proces van ontvlechting uit het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. Er blijven uiteraard banden met het ministerie; dat geldt ook voor de relatie met de organisaties van het bedrijfsleven (de Schappen en de private organisaties). Deze banden worden echter anders van karakter: het gaat om het verkrijgen van onderzoeksopdrachten en opdrachten voor kennisoverdracht en de financiering daarvan. Het Praktijkonderzoek dient evenwel zelf zorg te dragen voor continuïteit. De zorg voor waarborging van continuïteit houdt direct verband met de reorganisatie.

Door samenbundeling van het hele Praktijkonderzoek Veehouderij wordt de basis voor de toekomst versterkt. Sterk versimpeld gaat het om: 1 en 1 is minder dan 2; door samenbundeling is kostenverlaging bereikbaar. Ook gaat het om 1 en 1 is meer dan 2; door samenbundeling is kwaliteitsversterking mogelijk. Het aantal kernbegrippen voor praktijkonderzoek in beweging is daarmee uitgebreid naar vier; reorganisatie, verzelfstandiging, kostenverlaging en kwaliteitsversterking.

Besloten is, door overheid en parlement, dat het praktijkonderzoek deel gaat uitmaken van Wageningen Universiteit en Researchcentrum. Als onderdeel van Wageningen UR kan afstemming en samenwerking met het Universitair onderzoek en onderwijs en het DLO-onderzoek plaatsvinden. Het overleg daarover en stimulering tot gezamenlijke activiteit vindt plaats in de Kennis Eenheid Dier, waarin ook de Faculteit Diergeneeskunde van Utrecht deelneemt. Binnen zo'n geheel ontstaat een kennisnetwerk waaraan het praktijkonderzoek een essentiële functie bijdraagt: onderzoeksresultaten en ervaringen op praktijkschaal. Het kunnen bijdragen aan samenwerking binnen de kenniseenheid betekent voor het praktijkonderzoek: behoud en

mogelijk versterking van de praktijkgerichtheid; anders gezegd: continuering van identiteit. Zonder behoud van identiteit zou het gedichtje van De Genestet (1829-1861) van toepassing worden: "Wees uzelf, sprak ik tot iemand, maar hij kon niet: hij was niemand".

Kortom: de eerder genoemde reeks van kernbegrippen moet worden uitgebreid met identiteit.

Herkenbaar naar buiten moet stoelen op interne samenhang met een duurzaam karakter. Interne samenhang wordt gevoed door een gemeenschappelijke toekomstvisie, overeenstemming over werkwijzen, een breed gedragen en gedeelde cultuur en een transparante structuur. Het takenpakket van het Praktijkonderzoek Veehouderij is zeer gevarieerd. Dat vergt variëteit aan deskundigheid, bij onderzoekers, in de centrale en regionale praktijkcentra, bij de ondersteunende afdelingen, op het werkterrein kennisexploitatie en marketing alsook ten aanzien van de leiding. Samenwerking tussen mensen met verschillende deskundigheden en ervaringen is een belangrijke succesfactor bij het realiseren van kwaliteit en waarborgen van continuïteit.

Mijn bijdragen aan deze doelstellingen zal hoofdzakelijk liggen op het bestuurlijk, organisatorische vlak. Ik zal daarbij putten uit opgedane ervaringen tijdens mijn functioneren bij Wageningen UR, het Landbouwschap, de Land- en Tuinbouworganisaties en bij het Ministerie van LNV. Na afronding van mijn opleiding aan de toenmalige LH (nu WU) in 1970 heb ik mogen bijdragen aan verschillende verandingsprocessen in de agro-kennis-infrastructuur (onderwijs, voorlichting en onderzoek) en in de organisatie van boeren en tuinders.

Hoewel je kunt leren uit opgedane ervaringen is mij evenwel duidelijk geworden dat elke organisatie een eigenheid heeft, welke telkens een niet vooringenomen, maar open benadering eist. Dat motiveert om met een groeiende betrokkenheid werkzaam te zijn voor het Praktijkonderzoek Veehouderij.

De vijf genoemde kernbegrippen worden daarmee, wat mij betreft, compleet gemaakt met de toevoegingen: samenwerking en motivatie.

Met vriendelijke groet,
Gerrit Kok

Het Praktijk-
onderzoek
Veehouderij
in Lelystad.

